



Veernji list
KULTURA

PREMIJERA JE VEČERAS
 Milan Pleština igra Klaudija, Nina Viočić Hamletovu majku, Anđela Ramljak je Ofelija, Nikša Butijer Polonije...

Frano Mašković Dubrovčanin glumi Hamleta na pozornici svoga grada na kojoj je kao mali recitirao

Bahato mi je bilo i pomisliti da sam ja Hamlet na Lovrijencu



ONO ŠTO DOLAZI

'Ovo je predstava o stvarima koje nam tek dolaze. Nadam se da se Magellijeva predviđanja neće i ovaj put pokazati točnima kao što su njegove predstave iz 80-ih predviđale događanja u 90-ima', kaže Mašković. Frano i Nina Viočić koja glumi Hamletovu majku

Branimir Pofuk

"Treba biti spreman i to je sve."
 Nekoliko puta je Frano Mašković ponovio ovu Hamletovu rečenicu tijekom razgovora u povodu njegova prvog Hamleta kojeg će premijerno zaigrati večeras na Lovrijencu u sklopu 70. Dubrovačkih ljetnih igara.

Kao i većina njegovih velikih prethodnika na hrvatskoj glumačkoj sceni, Frano Mašković nije od prve položio prijemni ispit na zagrebačkoj Akademiji dramske umjetnosti, na koji je došao nakon završene srednje škole u Dubrovniku. Prošao je u trećem pokušaju i danas smatra da je upravo tada bio mentalno, fizički i svojim godinama spreman za dril koji ga je čekao.

Na Akademiju upao iz treće

- Tko zna kako bi se sve to razvijalo da sam se upisao ranije - kaže Mašković i odmah potom izražava veliku zahvalnost divnoj klasi i svojim profesorima, među kojima su ga u svoje ruke već na prvoj godini primili Neva Rošić, a što se govora tiče Tonko Lonza.

- Ako dobro udariš temelj kuće, možeš se nadati da će ona izdržati. Meni pogotovo, kao rođenom Dubrovčaninu, trebalo je rješavati te vokale i ono naše "meko" l. Imali su sa mnom dosta strpljenja, a i ja sam puno radio i dobro je ispalo - kaže glumac.

Rođen je i odrastao u Dubrovniku, gdje se kao srednjoškolac zaljubio u glumu zahvaljujući ekipi iz dramske sekcije koja ga je jednom doslovno sa Straduna odvela sa sobom jer im je trebao Dživo u "Skupu".

- Recitirao sam ja već u osnovnoj školi i išao na Lidrano, ali tek tada, s tom ekipom u srednjoj školi, shvatio sam da je gluma nešto što me pokreće, što mi nije dosadno, gdje imam puno mogućnosti izraziti se i, što se reče, biti odvjetnik, doktor, vatrogasac, policajac, ljubavnik i ubojica u jednom, biti mađioničar riječi - strastveno o svom pozivu govori Mašković čija je karijera lijepo krenula još dok je bio student četvrte godine kada mu je ponuđena uloga u Šnajderovu "Petom evanđelju" u režiji Branka Brezovca u ZKM-u. Došlo je još nekoliko uloga, a onda i ponuda koja se ne odbija za stalni angažman u, kako sam Mašković kaže, najboljem zagrebačkom kazalištu. S ponosom ističe kako je sada već trinaest godina "zekaemovac".

Za mladog Dubrovčanina uz san o glumi išao je i san da jednom nešto zaigra na "magičnom Lovrijencu, najljepšoj od svih dubrovačkih tvrđava". - Gledao sam

tamo dosta predstava i želio nešto zaigrati, ali se nisam usuđivao ni pomisliti na Hamleta, to bi ipak bilo prebahato - kaže Mašković, i onda opet citira Hamletovu rečenicu o spremnosti prisjećajući se trenutka kad mu je stigao poziv Paola Magellija da bude njegov dubrovački Hamlet.

- Osjećam se spremnim za taj lik za koji mnogi kažu da je najzahtjevnija glumačka uloga i jedva čekam kad ću se uspeti na Lovrijenac, ali pritom ne zaboravljam da je gluma igra - govori novi dubrovački Hamlet.

Nabraja s velikom ljubavlju i radošću imena cijele glumačke ekipe u kojoj, uz ostale, igraju Milan Pleština u ulozi Klaudija, Nina Viočić kao Hamletova majka kraljica Gertruda, Anđela Ramljak je Ofelija, Nikša Butijer Polonije, Ermin Bravo Horacije, Enes Vejzović i Pjer Meničanin su Rosencrantz i Guildenstern, Ranko Zidarić Fortinbras, a ekipa mladih glumaca nastupa kao putujuća glumačka družina.

Mašković ističe i dramaturginju Željku Udovičić Pleštinu, a kao osobito genijalan potez najavljuje način na koji je Magelli zamislio ulogu duha ubijenog Hamletova oca.

- Za mene je osobito emotivna činjenica što u ovoj predstavi oca i sina tumače dva dubrovačka glumca, a počašćen sam što će duh biti Miše Martinović, jedan od najvećih dubrovačkih glumaca koji mi je u mnogočemu uzor - kaže Mašković.

Sa zlatnom žlicom u ustima

O Magellijevom ključu za Hamleta kaže pak: - Krenuli smo od ideje da je Hamlet momak koji je odrastao sa zlatnom žlicom u ustima, kojem su bile ponuđene najbolje škole i edukacija i onda mu se u jednom trenutku događa smrt oca i udaja majke za strica. On je inteligentan i oštrouman, ali u toj cijeloj danskoj ili svjetskoj mislovcima on je ostrašćen te od svih i svega izmanipuliran čovjek. To je priča o tome u kakvom svijetu živimo i u kakve sve klopke upadamo usprkos našim najboljim namjerama, kakvima je, kao što znamo, popločen put u pakao.

To je ujedno i predstava o stvarima koje nam tek dolaze i ja se mogu samo nadati da se Magellijeva predviđanja neće i ovaj put pokazati onako točnima kao što su njegove predstave krajem osamdesetih godina vrlo točno predvidjele sve ono što nam se u devedesetima dogodilo - kaže Mašković.

Takvu najavu novog, a na Lovrijencu uvijek osobito iščekivanog Hamleta, najbolje možemo zaključiti onom istom Hamletovom: "Treba biti spreman i to je sve". ●